

Kalbin Sıcaklığı

Kalbini sıcak tut. Hep sıcacık, yumuşacık olsun. Kendin de ısın, başkaları da ısınsın. Kalbini soğuk tutarsan kanın donar, ne kendine, ne başkalarına faydan olur. Sevgi ateşiyle ısıt. O öyle bir ateştir ki yakar kavurur. Bütününü sarar, mutluluğa dönüşür. Başka bir mutluluktur bu, dünyevi değil, başka bir kavrulmadır bu, dünyevi değil. Bunu yaşamadan anlayamazsın, bildiğin hiçbir duyguyla tarif edilemez. Ancak yaşanır, anlatılmaz.

Kalbini ısıtırsan, kalbinin üstünü örten zift tabakası yavaş yavaş erimeye başlar. O eridikçe özünü hissetmeye, gerçek seni anlamaya başlarsın. O zaman anlarsın ki sen zannettiğin sen olmadığını.

Gerçek seni hissettikçe sanki bir fenermişsin gibi ışıldadığını, etrafına ışık saçtığını hissedersin. Bu sevginin ışığıdır.

İnsanoğlu önce kendi içindeki feneri yakmalı, parıldamalı, ışıldamalı. Herkesin feneri kendine özel, aynı şekilde yanmaz. Herkes kendi fenerinin nasıl yanacağını özünde bilir. Senin fenerini yakan ateş başkasınınkini yakmaz.

Birbirinize ancak ilham verebilirsiniz, öğüt değil.

Bu yolda zorlama olmaz, kalp zorlamayla yola gelmez, onun anahtarı sevgidir, anlayıştır...

Kalbinizin derinliklerindeki güzellikleri fark ettikçe feneriniz etrafını daha fazla aydınlatacak, ta ki karanlıkta kalan hiçbir nokta kalmayana kadar.

Alıntıdır